

Duyfend vreemde Volckeren in het Landt gevallen, en soo't
scheen, stond het Ryck in groot Perypkel. Dit neemt hy aen
om uyt te voeren. Word den Wegh aangewesen, daer het
mild Wercken was. Gaet met een groote Couragie uyt 't Hof.
Hy was qualyck soo ver, dat hy 't Wercken hoorde, of wenschte
sich selve weer aen syn Naaybank. 't Wercken komt met sul-
cken Furie op hem aenloopen, dat hy na een goed Heenkomen
sagb, siet een vervallen Kapel, en vlucht daer in. Het Wer-
cken hem na. Hy met 'er Haast vlieghe door het Venster over
de Muur ende haelt de Deur van de Kapel toe. Doen was 't
Wercken vast, en komt by den Koningh, die hem vraegghde,
hoe hy 't Wercken gefangen had? voer altoos uyt: ick greep
het met groote Kracht by de Hairen of Borstelen en wierp 't
in de Kapel, en ick heb't niet willen dooden, om u voor een
Present te vereeren. Groote Vreugd was 'er in 't Hof. —
Gaet na de Keusen, en tot en Geluck vond haer slapende.
Neemt syn Sack, vult die met Steenen. Klimt op eenen hoo-
gen Boom, werpt den eenen, die meenden dat het den ande-
ren dede. Begint te spven, hy sou syn werpen laten of hy
soude hem voor syn Doren bruyen. Den tweeden word oof
gemorpen, begint te vloecken. De derde word met het selfde
onthaelt. Staet op en treckt syn Degen. Vlieghe den ande-
ren aen, en steekt hem, dat hy doot ter Aerden valt. Begint
met den anderen oof, en doort lang Worstelen vallen beyde
ter Aerden van Vermoeytheyd. Hy syn Kans stende, komt af
en neemt van die doot was syn Rapiet, en steekt die alle beyde
doodt, en houdse den Kop af, gaet so meder na't Hof. Den
Koningh veraegghde hem, of het bestelt was? antwoorde ja.
Men vraegghde hem: hoe hy't bestelt had? Seyde aldus: ick
nam den eenen by syn Beenen, en ick slyeger den ander met,
dat hy doot ter Aerden viel, en den anderen heb ick met de
selfde Munt betaelt. En die ick by de Beenen had, half doot
aynde, meet ick met sulcken Kracht tegen een Boom, dat den
Boom wel ses Voet uyt de Aerde vloogh. De Vreughd was
seer groot, ende men hielt hem voor de grootste in't Hof. Hy
maecten hem wederom gereed, en den Adel van't Hof met

hem, en daer toe
sou syn. Syn Affe
aen liet het Lege
Maer alsoo hy nou
lyf in Postuur te h
de Wyandt was,
mierd doe geboodse
niet, hoe hy't Paer
zyde des Tooms, er
een volle Galop na
van het Paerd ni
houte Krups, dat
Arm. Den Wyand
was, ende begond
kosten, verdronken;
voeren soo wegh.
Adeldom, en't heele
hoe de Wyanden h
by den Koningh, er
ten. Voorts doet
jaat to de Kroon.
daertoe groote Vre
was hy in groot A
viel, dat Robisje
noch aen de Naayb
oft ander in de C
Lustigh, lustigh, re
Avond! meende da
jen gaf. De Doet
vel in hem was, o
Klaeght het haer W
ven had, en geen
Compagnie Soldate
soo't weer gebeurde
word hiernan aemae